

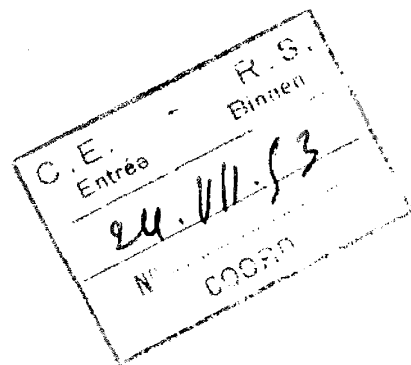
[Illegible handwritten notes]

L. 3632/1.

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 27e Mei 1953 door de Minister van Justitie verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet "betreffende het recht tot antwoord", heeft de 1e Juli 1953 het volgend advies gegeven :

Aux termes du décret du 20 juillet 1831, la réponse doit être insérée le surlendemain du jour où elle aura été déposée au bureau du journal.

L'article 4, alinéa 2, du projet dispose que l'insertion "doit se faire dans le premier numéro publié après l'expiration d'un délai de deux jours francs, non compris les dimanches et jours fériés et qui prend cours à compter du dépôt de la réponse au bureau du périodique".

Cette prolongation de délai peut avoir des inconvénients graves en période électorale. Le Conseil d'Etat signale que la législation française (lois des 29 septembre 1919 et 5 octobre 1946) contient pour cette période des dispositions spéciales qui sont de nature à éviter ces inconvénients.

+

+ +

L'article 5 soulève plusieurs observations.

A l'alinéa 1er, il est inutile de fixer le mode de répression des infractions à l'article 4 en faisant réserve des autres peines auxquelles l'article incriminé pourrait donner lieu; l'article 4, en effet, ne vise que les modalités d'insertion du droit de réponse et nullement les infractions qui ont pu être commises par l'écrit qui donne ouverture à ce droit. Il va de soi que la répression des infractions en matière d'insertion du droit de réponse ne peut avoir lieu que sans préjudice de la répression de toutes autres infractions.

Au début de l'alinéa 2, il est inutile de rappeler que l'article 85 du Code pénal pourra être appliqué s'il existe des circonstances atténuantes; l'article 85, en effet, ne vise que l'hypothèse où il existe des circonstances atténuantes. Il vaudrait mieux employer la formule traditionnelle:

"Les dispositions du livre 1er du Code pénal, sans exception de l'article 85, sont applicables à ces infractions."

En ce qui concerne l'alinéa 3, le Conseil d'Etat estime que la référence à l'article 203 du Code d'instruction criminelle est inutile et que, d'autre part, il y a lieu de préciser le moment à partir duquel l'amende de 100 francs par jour de retard sera due.

Le Conseil d'Etat propose la rédaction suivante :

"Si, à la date du jugement, la réponse n'a pas été insérée, le tribunal en ordonne l'insertion dans le délai qu'il détermine, il condamne en outre l'éditeur à une amende de 100 francs par jour de retard à partir de l'expiration de ce délai; il peut, par une disposition spécialement motivée, déclarer que la partie du jugement ordonnant l'insertion sera exécutoire provisoirement nonobstant opposition ou appel."

S'il entre dans les intentions du Gouvernement de ne pas appliquer à l'amende de 100 francs la majoration légale de 190 décimes, il y aurait lieu de le préciser.

Le Conseil d'Etat propose de préciser les articles 7 et 8 suivant la rédaction suivante :

Article 7.-

A défaut d'autre indication dans le périodique, l'imprimeur est, sauf preuve contraire, présumé être l'éditeur.

Article 8.-

L'action publique et l'action civile résultant d'une infraction à l'article 4 de la présente loi sont prescrites après trois mois à compter du jour où l'insertion aurait dû être faite.

Luidens het decreet van 20 Juli 1831 moet het antwoord opgenomen worden twee dagen nadat het op het kantoor van het blad werd bezorgd.

Het tweede lid van artikel 4 van het ontwerp bepaalt dat de opneming moet geschieden : "in het eerste nummer dat verschijnt na afloop van een termijn van twee vrije dagen, de Zondagen of feestdagen niet inbegrepen, en die ingaat op de dag waarop het antwoord ten kantore van het periodiek geschrift werd ingediend ".

In verkiezingstijd kan zodanige termijnverlenging ernstige bezwaren met zich brengen. De Raad van State wijst er op, dat de Franse wetgeving (wetten van 29 September 1919 en 5 October 1946) speciale voorzieningen voor die tijd heeft getroffen, om die bezwaren te voorkomen.

+
+ +

Bij artikel 5 zijn verscheidene opmerkingen te maken.

Het is onnodig in het eerste lid te bepalen op welke wijze misdrijven tegen artikel 4 bestraft worden, en hierbij voorbehoud te maken voor de overige straffen die krachtens dit artikel kunnen toegepast worden ; artikel 4 betreft immers alleen de wijze van opneming van het recht van antwoord en geenszins de mogelijke misdrijven gepleegd door het geschrift dat aanleiding is tot dit recht. Het spreekt van zelf, dat

.../...

misdrijven inzake opneming van het recht van antwoord niet kunnen bestraft worden dan onverminderd de bestraffing van elk ander misdrijf.

In het begin van het tweede lid heeft het/ geen nut in herinnering te brengen, dat artikel 85 van het Strafwetboek kan toegepast worden in geval van verzachtende omstandigheden; artikel 85 neemt immers alleen de hypothese onder ogen dat verzachtende omstandigheden voorhanden zijn. Beter ware de gebruikelijke formule :

"De bepalingen van boek I van het Wetboek van strafrecht, met inbegrip van artikel 85, zijn op deze misdrijven van toepassing."

Wat het derde lid betreft, is de Raad van State van oordeel dat de verwijzing naar artikel 203 van het Wetboek van strafvordering overbodig is en dat, anderdeels, moet worden aangegeven van welk tijdstip af de geldboete van 100 frank per dag vertraging verschuldigd is.

De Raad van State stelt volgende redactie voor :

"Indien de dag van het vonnis het antwoord nog niet werd opgenomen, gelast de rechtbank de opneming binnen een termijn die zij vaststelt, en veroordeelt zij bovendien de uitgever tot een geldboete van 100 frank per dag vertraging vanaf het verstrijken van deze termijn; in een speciaal met redenen omklede beschikking kan zij verklaren dat het gedeelte van het vonnis dat de opnemingen beveelt uitvoerbaar is bij voorraad niettegenstaande verzet of beroep."

.../...

Indien het de bedoeling van de Regering is op de geldboete van 100 frank de wettelijke verhoging van 190 deciemen niet toe te passen, moet het uitdrukkelijk worden gezegd.

+
+ +

De Raad van State stelt de onderstaande tekst voor, ter verduidelijking van de artikelen 7 en 8 :

Artikel 7.-

Bij gebrek aan enige andere aanduiding in het tijdschrift wordt, behoudens tegenbewijs, de drukker geacht de uitgever te zijn.

Artikel 8.-

Publieke vordering en burgerlijke vordering ingevolge misdrijf tegen artikel 4 van deze wet verjaren na drie maanden te rekenen van de dag waarop de opneming had moeten plaats hebben.

La chambre était composée de De kamer was samengesteld uit

Messieurs :	J. SUETENS,	premier président du	président
de Heren :		Conseil d'Etat,	
		eerste-voorzitter van	voorzitter
		de Raad van State,	
	M. SOMERHAUSEN,	conseillers d'Etat,	
	G. VAN BUNNEN,	raadsheren van State,	
	P. COART-FRESART,	assesseurs de la	
		section de législation,	
	P. ANSIAUX,	bijzitters van de	
		afdeling wetgeving,	
	G. PIQUET,	greffier adjoint,	greffier
		adjunct-griffier,	griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M.SUETENS.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H.SUETENS.

LE GREFFIER - DE GRIFNIER,
(signé) G.PIQUET.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,
(signé) J.SUETENS.

de la Justice.
van Justitie.

expédition délivrée à M. le Ministre
uitgifte afgeleverd aan de H. Minister

Le 1953. De 1953.
Le Greffier du Conseil d'Etat, De Griffier van de Raad van State,